IOHANNES IANUENSIS DE BALBIS (UNVOLLSTäNDIG)
Entstehungsort unbestimmt, 15. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35422
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

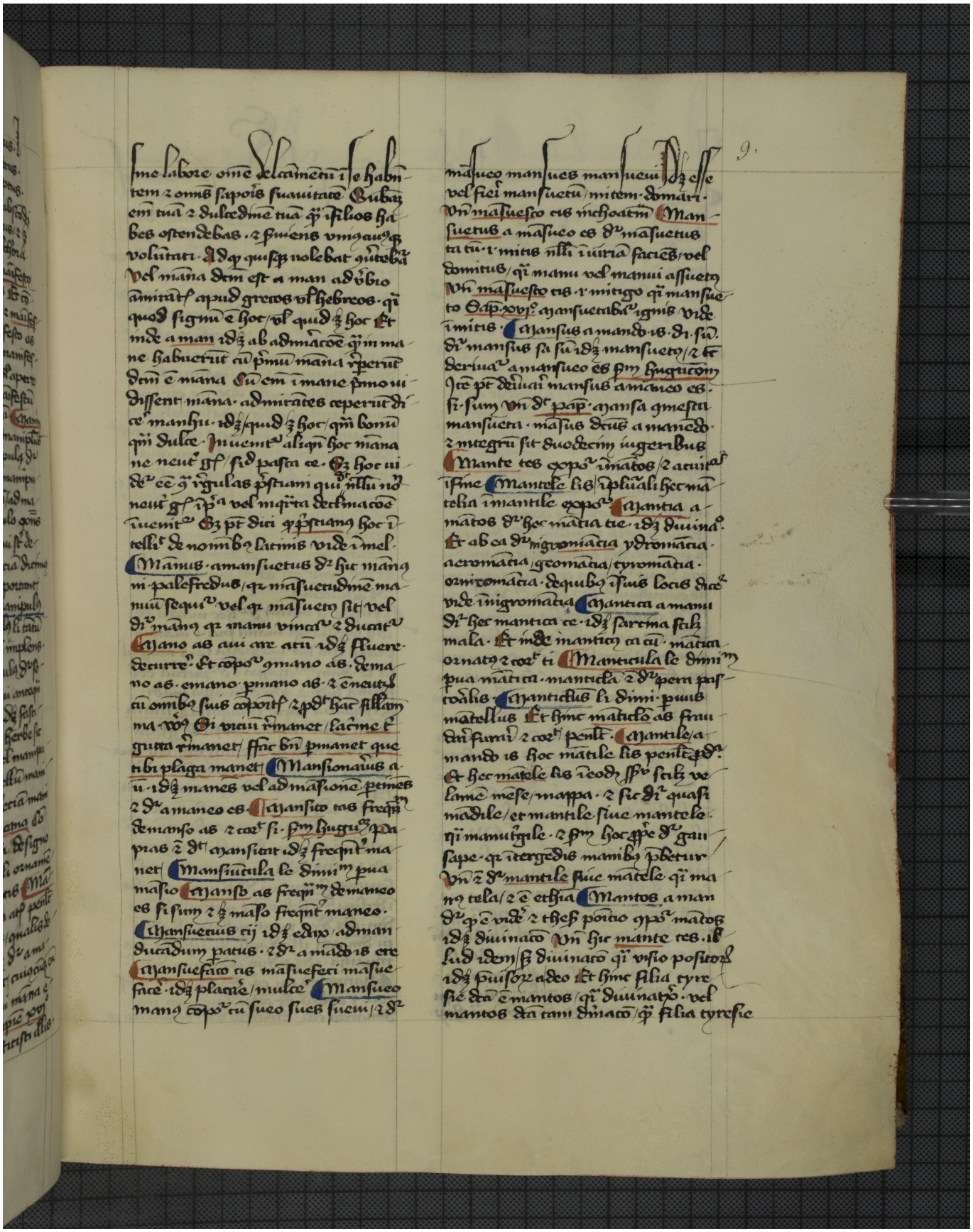

me labore omne delectamentum i se habentem 2 omnis suporis suauitatem. Rubiginem tua 2 dulcedine tua q̃ i filios habes ostendebas. 2 fluens vnguentum q̃ volutari. Id q̃ quisq̃ volebat gustebat vel mana dm est a man ad vbio admirat/ apud grecos vt hebreos. q̃ quod signum e hoc/ vel quid ꝗ hoc. Et inde a man id ꝗ ab admiratione q̃ in mane habuerunt ad pmu mana reperunt dm e mana. Eudem i mane pmo ui dissent mana. admirationes ceperunt dicere manhu. id ꝗ/ quid ꝗ hoc/ qm̃ bonum qm̃ dulce. Inuenit aliqn hoc mana ne neut gt/ sid pasta ce. Gz hoc ui dr ce. q̃ i gulas pstum qui illu nõ neut gt ip a vel mqitra detinacione inuenit. Gz pt dici q̃ pstum hoc i telli de nomib lacrimis vide i mel.

Manus. a mansuetus dr hic manum palestredus/ qr mansuetudine manui sequi vel qr mansuetus sit/ vel dr manu qr manu vincit 2 ducit.

Mano as aui are atum id ꝗ fluere decurre. Et copo gmano as. demano as. emano. pmano as. 2 enenti ui omnib suis coporis/ 2 pdt hac illam ma. vbi Si vinum i manet/ lacrime et gutta i manet/ ffic bn pmanet que ubi plaga manet. Mansionatus a u. id ꝗ manes vel ad masione pmes 2 dr a manco es.

Mansito tas frequn de manso as 2 cor si. fm hugu pdpras 2 dr. mansitat id ꝗ frequnt manet.

Mansiuncula le dmin pua masio.

Mansio as frequn de manco es si sum 2 ꝗ maso frequnt manco.

Mansuetus tis id ꝗ edpo/ ad manducandum patus. 2 dr a mado is ere.

Mansuefacio cis masuefeci masuefactum. id ꝗ placare/ mulcere.

Mansueco mang copo cu sueco sues sucum/ 2 dr masueco mansues mansuetum. id ꝗ esse vel fieri mansuetu/ mitem. domari. vn masuesco cis inchoatiu.

Mansuetus a masueco es dr masuetus ta tu. i mitis. illi i uitia facies/ vel domitus/ q̃ manu vel manui assuetus. vn masuesco cis. i mitigo q̃ mansueto. Capo xvi.

Mansuetudo i gnis vide i mitis.

Mansus a mando is. di. sui. dr mansus sa su id ꝗ mansueto/ 2 et deriua a mansueco es fm hugucion. sic pt deriuari mansus a mancco es. si sum vn dr pap. Mansa gmestu mansueta. masus deus a mancdo. 2 integru sit duodecim iugeribus.

Mante tes copo i matos/ 2 acuit ipsme.

Mantele lis/ i pluuali hec matelia i mantile copo.

Mantia a matos dr hec matia tie. id ꝗ diuina. Et ab ea dr ignomantia. ydromantia. aeromantia/ geomantia/ tyromantia. oniromantia. de quibus i suis locis dicet vide i nigromantia.

Mantica a manu dr hec mantica ce. id ꝗ sarcina scilicet mala. Et inde i mantica ca ca. matia ornatus 2 coet ti.

Manticula le dmin pua matica. manticla 2 dr pcm pastoralis.

Manticlus li dmin puus matellus. Et hinc maticlo as finu dn fumi 2 coet penit.

Mantile/ a mando is hoc matile lis penit qd. Et hec matele lis i eodem sp scilicet velamen mese/ mappa. 2 sic dr quasi madile/ et mantile siue mantele. q̃ manutergile. 2 fm hoc ppe dr gau sape. qr i tergendis manibus pbetur vn 2 dr mantile siue matele. q̃ manu tela/ 2 e ethnica.

Mantos a man dr qe vnde 2 thes porro gpo matos id ꝗ diuinato vn hic mante tes. illud idem/ ꝗ diuinato q̃ vsio positor id ꝗ pluso ad eo. Et hinc filia tyresie dta e mantos/ q̃ diuinato. vel mantos dta tam dmato/ q̃ filia tyresie